

N:o 39.

Ank. till Riksd. Kansli den 23 Mars 1881, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändringar i Kongl. stadgan, angående skjutsväsendet, den 31 Maj 1878.

(I. A.)

Uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt, till Stats-Utskottets förberedande behandling öfverlemnad motion (N:o 104) har Herr *J. Anderson* i Tenhult, på anförda skäl, hemställt, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att nedannämnda lagrum i Kongl. stadgan den 31 Maj 1878 måtte erhålla följande förändrade lydelse, nemligen:

§ 9 mom. 2. Beträffande tiden för hästars inställande *må icke entreprenör tillförbindas inställa häst inom kortare tid än en timme efter anfordran* eller att inom sagde tid tillhandahålla större hästantal än det, som under näst föregående år dagligen i medeltal vid skjutsanstalten utgått — — —

§ 18 mom. 2. Hvad åter angår skjutsanstalt på landet — — — vara skyldigt *emot lika ersättning, som i orten för entreprenadskjuts är bestämdt*, att skjutsningen uppehålla till dess densamma kan enligt denna stadgas bestämmelse varda af entrepernor öfvertagen — — —

Ifrågavarande moment i skjutsstadgan hafva för närvarande följande lydelse:

§ 9 mom. 2 »Beträffande tiden för hästars inställande må icke entreprenör tillförbindas att inställa häst genast vid anfordran eller att

inom kortare tid än en timme efter anfordran tillhandahålla större hästantal än det som under näst föregående år dagligen i medeltal vid skjutsanstalten utgått; skolande tidsbestämmelsen i öfrigt bero af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes prö:ning. Skjutsdygnet räknas från klockan sex eftermiddagen det ena dygnet till samma tid det andra»; samt

§ 18 mom. 2. »Hvad åter angår skjutsanstalt å landet, skall i ofvannämnda fall skjutslaget, der sådant enligt fastställd indelning finnes att tillgå eller af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande med tillämpning af stadgandet i § 3 anordnas, vara skyldigt att skjutsningen uppehålla intill dess densamma kan, enligt denna stadgas bestämmelser, varda af entreprenör öfvertagen; egande Kongl. Maj:ts Befallningshafvande att, efter vederbörandes hörande inför häradsrätten i orten, förordna om den förändring i skjutslagens sammansättning, som för skjutsningens ändamålsenliga utgörande må finnas lämplig, med iakttagande att hållskjuts, der utgörande af sådan skjuts icke af förhållandena oundgängligen påkallas, skall upphöra.»

Motionärens förslag går i första rummet ut derpå, att, då det reqvirerade hästantalet icke öfverstege medeltalet af de hästar, som under nästföregående år dagligen från skjutsanstalt utgått, entreprenör icke skulle kunna tillförbindas att inställa häst inom kortare tid än en timme efter anfordran, i stället för nu gällande bestämmelse, som för detta fall endast föreskrifves, att entreprenör icke må tillförbindas inställa häst vid anfordran. Det kan visserligen efter Utskottets uppfattning ej nekas, att tidsbestämmelsen af $\frac{1}{4}$ timme, hvilken tid motionären uppgifvit vara i nämnda fall utsatt för hästs inställande vid skjutsanstalterna inom det af motionären omförmälda landstingsområde, med skäl kan anses vara väl knapp. Men Utskottet får härvid upplysa, dels att uti de år 1879 rörande skjutsentreprenaderna inom ifrågasvarande landstingsområde upprättade kontrakt stadgats, att under månaderna Juni—September kortaste tiden för inställande af häst vid skjutsanstalterna i allmänhet skulle vara en half timme efter anfordran, dels ock att i de år 1880 uppgjorda nya kontrakten denna tid i flesta fall blifvit för årets alla månader utsatt till en half timme efter anfordran. Vid sådant förhållande, och då Utskottet trott sig sakna grund till antagande att förhållandena inom öfriga delar af riket i detta hänseende skulle gifva anledning till berättigad klagan, har Utskottet — ehuru Utskottet ansett sig böra framhålla önskvärdheten deraf, att ej mindre den tid, inom hvilken hästar böra tillhandahållas, än äfven antalet hästar vid skjutsanstalterna, måtte, inom de gränser författningen utstakat, i allmänhet bestämmas på sådant sätt, att entreprenaders upp-

rättande i möjligaste mån befrämjas — icke funnit sig böra biträda motionärens förslag i denna del, helst ifrågavarande författning så nyligen blifvit utfärdad, att en förändring deri icke syntes lämpligen redan nu böra ifrågakomma.

Hvad slutligen angår den af motionären föreslagna förändring i 18 § 2 mom. af skjutsstadgan, anser sig Utskottet böra på det bestämdaste afstyrka densamma, såsom motverkande ofvannämnda syftemål, eller skjutsens öfvertagande på entreprenad.

På grund af hvad Utskottet sålunda anført, får Utskottet hemställa,

att Herr J. Andersons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 Mars 1881.

På Stats-Utskottets vägnar:

E. KEY.